

ORDENANÇA PER A LA TINENÇA I EL BENESTAR DELS ANIMALS DE FAMÍLIA I DOMÈSTICS A LA SOCIETAT URBANA

ÍNDEX

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

TÍTOL I. Objecte

TÍTOL II. De la tinença i la circulació d'animals

CAPÍTOL I. De la tinença d'animals de família

CAPÍTOL II. De la circulació

CAPÍTOL III. Animals a les vies públiques

TÍTOL III. Vacunacions i/o tractament obligatori

TÍTOL IV. Dels serveis municipals

CAPÍTOL I. Del Cens municipal d'animals de família

CAPÍTOL II. De l'Oficina de Benestar Animal

CAPÍTOL III. Servei de Recollida d'animals

CAPÍTOL IV. Del dipòsit i l'adopció d'animals

CAPÍTOL V. Del sacrifici d'animals i de la recollida i l'eliminació dels seus cadàvers i les seves restes

CAPÍTOL VI. De l'observació sanitària

TÍTOL V. Dels gravàmens

TÍTOL VI. De les infraccions i les sancions

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA 1a

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA 2a

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA 3a

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

DISPOSICIONS FINALS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Les ciutats són ecosistemes complexos i dinàmics, on les persones conviuen i interaccionen amb altres espècies animals. La relació amb els animals és un indicatiu del civisme d'una societat. La consideració i el respecte cap als animals són valors que tenen una permeabilitat des de la societat.

Les característiques ambientals de Palma, paradoxalment oposades i, tanmateix, imbricades, són les d'una metròpoli activa i oberta, però que està situada en un medi insular, únic i fràgil, amb un característic paisatge físic i emotiu que s'integra en la xarxa ecològica de la ciutat de Palma.

L'Ordenança municipal aprovada l'any 1983, va sofrir diverses actualitzacions, i fou capdavantera al seu moment. Ara, la norma ha tornat a quedar superada pels canvis socials i ambientals que ha experimentat la nostra ciutat. En efecte, els animals de família són, en termes reals, una part de la societat i, com a tal, mereixen un reconeixement explícit dels seus drets, del seu lloc a la ciutat i de les obligacions i responsabilitats que suposen.

Des d'aquesta perspectiva, la present Ordenança abraça tant els animals de família com els altres que habiten la ciutat i els seus voltants. Per als primers, es regulen els elements d'una tinença responsable i cívica, sota la tutela d'un Ajuntament responsable i compromès, que; per als segons, se'ls reconeix el seu paper i les seves necessitats, i la importància que aquestes siguin compatibles amb la salut, el benestar i els legítims interessos de les persones. El desplegament de la present norma ha de garantir aquesta convivència harmoniosa. I en tots els casos, preval la consideració dels animals com éssers que mereixen un tracte responsable i respectuós, adequat a les seves necessitats i ajustat a les peculiars demandes de cada espècie.

II

Mitjançant l'Acord del Ple de 25 de març de 2004 fou aprovada definitivament l'Ordenança per a la inserció dels animals de companyia a la societat urbana, publicada al BOIB núm. 56, de 24 d'abril de 2004, i que entrà en vigor el 25 d'abril de 2004; fou objecte d'una correcció d'errades al text i de dues modificacions puntuals fins a arribar, l'abril de 2011, a la versió de l'Ordenança fins ara vigent.

L'any 2010, l'Ajuntament de Palma va aprovar, mitjançant l'Acord plenari de dia 25 de juliol de 2010, la Declaració de Palma com a Ciutat Lliure de Circs amb Animals Salvatges, amb l'adopció del compromís de prohibir els circs amb animals al municipi. L'any 2015, la ciutat de Palma fou declarada, així mateix, Municipi Lliure de Maltractament Animal, mitjançant l'Acord del Ple de dia 30 de juliol de 2015.

Aquesta evolució reguladora local ha tengut una imbricació en un marc normatiu europeu, estatal i autonòmic. Així mateix, cal esmentar la DECLARACIÓ UNIVERSAL DELS DRETS DELS ANIMALS, adoptada el 1977 per part de la Lliga Internacional dels Drets de l'Animal i les lligues Nacionals, i proclamada el 15 d'octubre de 1978 per la Lliga Internacional dels Drets de l'Animal i les lligues Nacionals.

La Unió Europea ha regulat la cria, el transport i el sacrifici d'animals de producció i d'animals emprats en l'experimentació i altres finalitats científiques, com també la conservació de la biodiversitat, els parcs zoològics o el comerç d'espècies amenaçades, en aplicació de la normativa de la Convenció sobre el Comerç Internacional d'Espècies Amenaçades de Fauna i Flora Silvestres (CITES); la identificació i el registre d'èquids i els desplaçaments d'animals de companyia. L'Estat espanyol ha legislat únicament de forma general en matèria dels animals potencialment perillosos. Cal dir que la Llei 32/2007, de 7 de novembre, per a la cura dels animals, en la seva explotació, el transport, l'experimentació i el sacrifici, que es dirigeix al benestar dels animals de producció o els utilitzats per a l'experimentació, inclou en la seva disposició addicional als animals de companyia i domèstics en el règim d'infraccions i sancions. També resulta d'aplicació el Conveni del Consell d'Europa sobre protecció d'animals de companyia, fet a Estrasburg el 13 de novembre de 1987 i posteriorment ratificat per l'Estat Espanyol.

A escala autonòmica, la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà, en l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, constitueix el principal escenari normatiu relacionat amb aquesta Ordenança.

L'escenari normatiu especificat, planteja la redacció d'una ordenança coherent, en el marc del compliment del principi de seguretat jurídica de l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques. La realitat de la creixent sensibilització social respecte del benestar animal, que s'ha posat de manifest a través de les aportacions realitzades en el procés de consultes i reunions prèvies, per tal de donar compliment al principi de transparència, el reconeixement pràctic i científic del potencial d'integració social dels animals de família, i la realitat urbana que ens envolta impliquen donar un impuls normatiu d'aprofundiment i ampliació, de forma coherent, en la defensa del benestar i la protecció animal a Palma, amb un enfocament dels animals com éssers vius dotats de sensibilitat i no, de béns o coses. En aquest sentit, realitzada una fase de consultes prèvies a través de la plataforma *Tu Fas Palma*, s'emeta aquesta memòria a partir de les aportacions realitzades arran de la convocatòria participativa que han generat escrits directament a través de la plataforma, a través del registre general de l'Ajuntament i través del correu del departament d'Ecologia, Agricultura i Benestar Animal qual s'ha emès una memòria participativa i la redacció d'un esborrany de text normatiu, d'acord amb la provisió de la Regidora d'Ecologia, Agricultura i Benestar Animal de l'Ajuntament de Palma, es disposa l'inici de la tramitació per a l'aprovació del projecte d'ordenança per a la tinença i benestar dels animals de família i domèstics a la societat urbana del municipi de Palma de 2 de juliol de 2018.

Paral·lelament, cal treballar en accions d'educació i sensibilització, com a eines preventives eficaces, i en el reforçament de la via inspectora, de vigilància i sancionadora que garanteixi el compliment estricte d'una situació equilibrada de convivència, de benestar animal, de manteniment de l'entorn i de protecció de la salut de les persones.

Aquesta iniciativa normativa es justifica per raó ser d'interès general l'actualització dels continguts normatius de l'ordenança vigent fins ara i l'adaptació a la resta de normatives i és l'instrument més adequat per a garantir la tinença responsable, concretament dels animals de família; genèricament, el respecte de tots els animals, sigui quina sigui la seva espècie, i el deure i la responsabilitat de les persones posseïdores de mantenir-los respectant les normes de bona convivència i evitant els comportaments incívics que puguin molestar la resta de la ciutadania. D'aquesta forma, es dona compliment als principis de necessitat i eficàcia especificats en l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

Es pretén, també, controlar la incidència de les malalties comunes a les persones i als animals, subratllant especialment les que afectar, en el seu cas, els infants i les dones; de forma més específica, toxoplasmosi, toxocarosi, leishmaniosi, etc., mitjançant l'adopció de criteris sanitaris i higiènics d'eficàcia contrastada i que es convertiran en els denominadors comuns de les reglamentacions que protagonitzen l'essència d'aquest ordenament. Com no podia ser d'altra manera, es preveuen les mesures correctores capaces d'impedir les molèsties que, per contaminació sonora o altres motius de naturalesa semblant, poden ser produïdes per aquests animals.

Encara que sigui indirectament, es perfilen mesures econòmiques destinades al control dels naixements i poblacions d'aquests animals de família, el creixement desordenat dels quals podria invalidar qualsevol intent dirigit a la seva inserció social. La potenciació del Centre Sanitari Municipal i la delimitació d'un canal de màxim respecte al benestar animal al llarg del qual ha de discórrer la recollida d'animals abandonats, perduts o ensalvatgits pot coadjuvar, d'altra banda, a la contenció eficaç de les taxes de natalitat.

Així mateix, es té la voluntat de consolidar l'objectiu de sacrifici 0 al municipi, reforçant les mesures relatives a la lluita contra l'abandonament d'animals o la tinença compulsiva i irresponsable, així com el foment de les adopcions enfront la seva compra, i molt especialment relegar el sacrifici eutanàsic a una mesura extrema i excepcional.

En aplicació del principi de eficiència, aquesta ordenança evita les càrregues administratives innecessàries o accessòries i racionalitzar, en la seva aplicació, la gestió de los recursos públics municipals.

L'Ordenança inclou articulat de regulació del lliure accés als mitjans de transport públic i, amb caràcter discrecional, als establiments de concurrència pública. De manera explícita s'assenyala l'obligació que incumbeix als qui causin accidents de trànsit en què es lesionin aquests animals de recollir-los amb vista a la prestació dels primers auxilis mèdics o quirúrgics a les clíniques veterinàries que acceptin dur a terme aquesta humanitària labor. Des de les mateixes perspectives es demana la col·laboració tant de la Policia Local com les altres forces de seguretat de l'Estat.

Als capítols del títol VI es tipifiquen les infraccions de l'articulat d'aquesta Ordenança perquè les inevitables mesures coercitives i les sancions econòmiques que se'n puguin derivar siguin garantia del seu compliment i de la prevalença dels valors cívics sobre qualssevol actituds negatives d'indisciplina o d'irresponsabilitat. Tot l'anterior, en el marc de l'estricta compliment del principi de proporcionalitat establert en l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

Finalment, i per al convenciment de la positiva influència de les campanyes de divulgació en el camp de l'educació sanitària i de la conscienciació ciutadana envers el benestar animal, se subratlla la necessitat d'organitzar-les valent-se de l'ampli ventall de possibilitats que ofereixen els mitjans de comunicació perquè, des del suggeriment i el convenciment, arribi a ser una realitat aquesta harmònica inserció dels animals de família al si de la societat urbana.

TÍTOL I Objecte i definicions

Article 1. Objecte

1. La present Ordenança té per objecte el benestar dels animals, la regulació de la inserció harmònica dels animals de família a la societat i la de les activitats professionals i de serveis que hi estiguin relacionades en el marc de les competències i les obligacions municipals al terme municipal de Palma.
2. Els seus objectius específics es concreten a assolir el màxim nivell de protecció i benestar dels animals, garantir-ne una tinença responsable i reduir-ne al màxim les pèrdues i els abandonaments; fomentar la participació ciutadana en la defensa i la protecció dels animals, com també preservar la salut, la seguretat i la tranquil·litat de les persones.
3. Aquesta Ordenança s'aplica en el context normatiu europeu, estatal i autonòmic relatiu a la protecció dels animals i a la tinença d'animals potencialment perillosos.

Article 2. Definicions

A l'efecte d'aplicació d'aquesta Ordenança es defineixen els següents conceptes:

1. **Animal domèstic:** animal que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge o silvestre. S'hi inclouen els animals de producció útils per a l'ésser humà, els animals de càrrega i tir, i els que treballen en l'agricultura.
2. **Animal de companyia:** animal domèstic que les persones mantenen generalment a les llars, amb la finalitat de companyia.
3. **Animal de família:** animal domèstic que les persones mantenen generalment a les llars, amb la finalitat de companyia. Als efectes d'aplicació d'aquesta ordenança els animals que es defineix com de família coincideixen exactament amb els que es defineixen sota el concepte d'animal de companyia.
4. **Animal assilvestrat:** animal de companyia que ha perdut les condicions, temporalment o definitiva, que el fan apte per a la convivència amb les persones.
5. **Animal perdut:** animal domèstic que du algun tipus d'identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària i que no va acompanyat de cap persona per la via, els espais públics, els espais privats de lliure concurrència o els espais privats sense autorització de les persones titulars d'aquests.
6. **Animal vagabund:** animal domèstic que no du cap tipus d'identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària i que roman o circula per la via o els espais públics o privats sense autorització de la persona titular d'aquests, sense anar acompanyat del seu propietari o del seu tenidor.
7. **Animal abandonat:** animal de família que circula per la via i/o els espais públics o privats de concurrència pública, sense anar conduït o acompanyat d'una persona, que du microxip (amb identificació actualitzada al Registre d'identificació dels animals de companyia a les Illes Balears). També en tenen la consideració els animals de família que no van acompanyats de cap persona i que duen la identificació, quan, un cop que l'Administració local n'ha avisat la persona propietària o la posseïdora, aquest no els recupera en els terminis establerts per la llei.
8. **Animal exòtic de família:** animal de la fauna no autòctona que, de manera individual, depèn de les persones tenidores, hi conviu i ha assumit la condició de captiveri en condicions adequades i favorables.

9. Animal salvatge de la fauna autòctona: animal pertanyent a les espècies animals originàries de les Illes Balears, incloent-hi les que hi hivernen o hi són de pas, en els seus cicles migratoris naturals.

10. Animal salvatge de la fauna no autòctona: animal pertanyent a una espècie originària de fora de les Illes Balears, i que no es troba en trànsit migratori.

11. Animal salvatge urbà: animal salvatge que viu lliure, compartint territori geogràfic amb les persones, concretament als nuclis urbans de la ciutat, i que pertany a les espècies següents: Colom roquer (*Columba livia*), estornell (*Sturnus unicolor* i *Sturnus vulgaris*), tórtora turca (*Streptotelia decaocto*), gavina comuna (*Larus cachinans*), espècies de fauna salvatge exòtica, invasora, i d'altres que es determinin reglamentàriament.

12. Animal de producció: animal domèstic criat per a producció de carn o de productes destinats a alimentació.

13. Animal feroç: animal que per les seves característiques (espècie, raça, etc.) pot suposar un risc per les persones i altres animals i pot atacar-les o provocar ferides greus.

14. Moix salvatgí: moix que, essent de la mateixa espècie del moix domèstic (*Felis catus*), rep un tractament diferencial per tractar-se d'un exemplar que viu a l'àmbit urbà o periurbà i que no té caràcter sociable amb les persones, per la qual cosa resulta difícilment domesticable. Per tant, no és, generalment, adoptable, als estadis adults. Aquests moixos poden provenir de l'abandonament o de la fugida de les llars; es converteixen en salvatgins amb el temps o bé són descendents directes d'exemplars ja assilvestrats. La seva llar és l'aire lliure, no tenen propietari ni posseïdor i poden tenir unes condicions de vida saludables sota unes determinades condicions de control, que al mateix temps han de minimitzar les interferències amb la fauna autòctona.

15. Colònia felina urbana controlada: grup de moixos que viuen compartint recursos d'un espai públic d'extensió variable. La colònia felina urbana controlada compta amb autorització municipal i disposa sempre de persones alimentadores autoritzades.

16. Guarderia/residència temporal d'animals de de família: instal·lació que ofereix el servei de recepció, allotjament, manutenció, ensinistrament i atenció d'animals de de família, per un període de temps determinat i a compte de les seves persones propietàries o posseïdores.

17. Centre d'acollida d'animals de de família: establiment que encabeix el servei de recollida i custòdia d'animals de de família perduts o abandonats a la via pública dins l'àmbit del municipi de Palma. S'hi accepten, així mateix, animals, les persones propietàries dels quals en vulguin fer renúncia.

18. Patiment físic: estat en el qual existeix dolor, entès com a experiència sensorial aversiva que produeix accions motores reactives, que donen com a resultat l'aprenentatge per a evitar-lo, que pot provocar modificacions de trets de conducta específics d'espècie, incloent-hi la social.

19. Patiment psíquic: estat en el qual es produeixin signes d'ansietat i temor, com són vocalitzacions d'angoixa, lluita, intents de fugida, agressions defensives o redirigides, respostes de paràlització/immobilització, salivació, panteix, micció, defecació, dilatació de pupil·les, taquicàrdia i contraccions reflexes de la musculatura esquelètica que originen tremolor i altres espasmes musculars.

20. Eutanàsia. Mort provocada, sense patiment per l'animal, amb mitjans professionals veterinaris adequats. S'aplica en els casos en què l'animal està patint innecessàriament i no hi ha perspectiva de millora acceptable.

21. Sacrifici eutanàsic. Als efectes d'aplicació d'aquesta ordenança, el sacrifici eutanàsic d'un animal és el que s'aplica per raó de comportament violent extrem constatat per facultatiu o agent de l'autoritat, problemes de salut diagnosticats com a insuperables i que generen un dolor insuportable i risc per a la seguretat, sense haver-se complert els terminis determinats legalment.

TÍTOL II De la tinença i la circulació d'animals

CAPÍTOL I De la tinença d'animals

Article 3. Tinença de cans i moixos

1. La tinença de cans i moixos en habitatges queda condicionada a les circumstàncies higièniques i de benestar òptimes del seu allotjament, a l'absència de riscos en l'aspecte sanitari per als animals i a la inexistència de molèsties i riscos d'afectació de la salut del veïnatge.
2. L'Ajuntament de Palma pot impulsar cursos de formació ciutadana, als quals poden assistir les persones titulars d'animals de família o qualsevol persona interessada, amb l'objecte d'informar-los sobre la normativa d'aplicació i les conductes que s'han d'observar per a assegurar la correcta inserció dels animals de de família a la societat urbana i impulsar les mesures de garantia del benestar animal. L'assistència a aquests cursos i/o a programes formatius específics pot donar lloc al lliurament d'un carnet cívic, un cop que s'estableixin les condicions bàsiques mitjançant el desenvolupament del seu protocol de tinença i renovació.
3. La tinença d'un animal de família obliga a les persones propietàries a identificar-los de forma permanent amb microxip homologat, sempre que sigui tècnicament aplicable; a inscriure'ls al Registre d'identificació d'animals de companyia de les Illes Balears (RIACIB) i a realitzar els tractaments i/o les vacunacions declarats obligatoris.
4. En el marc d'aquesta Ordenança, i amb la voluntat d'impulsar i protegir la tinença responsable i la justa compensació de la influència i l'impacte de la tinença i la circulació dels cans i els moixos a l'entorn urbà, pot establir-se una taxa per a la tinença de cans i moixos o altres animals de família, si s'escau, que es tramitarà d'acord amb el procediment adient.

Article 4. Impuls de la sensibilització i conscienciació ciutadana

1. L'Ajuntament de Palma podrà impulsar cursos de formació ciutadana, als quals podran assistir els titulars responsables dels animals de família o qualsevol persona interessada, amb l'objecte d'informar-los sobre la normativa d'aplicació i les conductes que s'han d'observar per assegurar la correcta inserció dels animals a la societat urbana i impulsar les mesures de garantia del benestar animal. L'assistència a aquests cursos i/o programes formatius específics podrà donar lloc al lliurament d'un carnet cívic, un cop s'estableixin les condicions bàsiques mitjançant el desenvolupament del seu protocol de tinença i renovació.
2. L'Ajuntament promourà i realitzarà campanyes i accions educatives per fomentar la tinença responsable dels animals, dirigides als centres educatius, als diversos professionals implicats, així com a la societat en general. Aquestes accions es podran desenvolupar conjuntament amb entitats sense ànima de lucre, amb el mateix objectiu.
3. Per facilitar i fomentar la funció social dels animals de família envers la gent gran, les persones amb discapacitat, persones amb risc d'exclusió social i amb greus problemes econòmics, l'Ajuntament podrà establir línies de subvencions o ajuts per a les personers que acreditin les esmentades condicions, per tal de garantir el compliment de les obligacions establertes en aquesta ordenança i , en especial, les relatives a l'esterilització dels animals.

Article 5. Nombre màxim de cans i moixos en habitatges urbans

1. En edificis d'habitatges plurifamiliars (pisos o apartaments) no es permet la tinença de més de tres cans, moixos o d'altres animals assimilables, en total, sense perjudici d'altres limitacions que puguin estar establertes en els estatuts de la propietat horitzontal; en el cas dels immobles unifamiliars o residencials aïllats urbans es permet la tinença d'un màxim de cinc cans i moixos o d'altres assimilables. En relació a la limitació establerta en aquesta ordenança, la tinença d'un nombre superior d'animals a l'especificat només és possible amb una autorització municipal específica i motivada que ho permeti.
2. El nombre permès per habitatge pot ser reduït o ampliat, amb l'informe tècnic municipal de l'àrea competent en benestar animal, tenint en compte les característiques dels animals, de l'allotjament, l'espai disponible, les condicions higienicosanitàries, les repercussions i les molèsties que puguin generar al veïnatge o al medi ambient. En el cas dels habitatges urbans plurifamiliars, l'ampliació del nombre permès ha de comptar amb l'autorització expressa de la comunitat de persones propietàries per a tramitar-la.
3. En el cas dels habitatges en què, en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Ordenança, hi hagi un nombre superior d'animals a l'especificat al punt 1 d'aquest article, hom disposa d'un termini de sis mesos en els quals la persona titular dels animals ho ha de comunicar a aquest Ajuntament. En la comunicació, s'ha d'especificar la identificació, les característiques i les edats dels animals, a l'efecte de disposar de les dades necessàries per a determinar un termini temporal, que s'estableix mitjançant informe tècnic de l'àrea competent en benestar animal, durant el qual es pot conservar el nombre d'animals que existeix a la llar en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Ordenança. Tot l'anterior, amb el benentès que els animals es troben en bones condicions higienicosanitàries i que no existeix cap expedient obert per molèsties o per infracció, i salvant les disposicions que estableixin altres administracions competents. Tot l'anterior, sense perjudici de l'aplicació, en qualsevol moment, de les mesures adients relatives a les tramitacions d'expedients de molèsties.
4. Queden excloses de les restriccions anteriors, les camades dels animals durant l'època de cria. Un cop transcorregut el període de cria, les persones posseïdores són responsables de la recuperació de la situació establerta al punt 1 d'aquest article.

Article 6. Condicions de manteniment dels animals de família

1. Les persones propietàries o posseïdores d'animals tenen l'obligació de mantenir-los en condicions higienicosanitàries de benestar i de seguretat, adequades a la seva espècie i raça. Han d'estar ben alimentats, correctament allotjats, i han de rebre les atencions veterinàries necessàries per a garantir el seu estat de salut i prevenir la transmissió de malalties a altres persones o animals, d'acord amb la normativa de regulació de les mesures de control, prevenció o vigilància epidemiològica de la ràbia i d'altres zoonosis en animals de companyia a l'àmbit de les Illes Balears.
2. Els cans i els moixos poden romandre als espais exteriors dels habitatges (galeries, terrasses, etc.), sempre que hi tinguin unes condicions adequades, i han de disposar d'un habitatge en què es puguin arrecerar de les inclemències del temps. L'alçària de l'habitatge ha de permetre a l'animal romandre-hi amb el coll i el cap dreçats i, la seva amplària, girar àmpliament sobre si mateix. En el cas de balcons i terrasses de dimensions que no permetin la correguda i el desplaçament de l'animal, els animals no hi poden quedar tancats, i han de tenir lliure accés a l'interior de l'habitatge.
3. Els cans que visquin a pisos, patis i altres llocs de reduïdes dimensions han de ser passejats diàriament per l'exterior de l'habitatge, amb l'excepció dels cadells que encara no hagin estat degudament immunitzats; se'ls ha de permetre fer exercici segons les necessitats de la seva raça, l'edat i l'estat de salut. Es prohibeix tenir els cans o els moixos permanentment a balcons, terrasses o galeries exteriors. Hom els ha de protegir de les inclemències del temps permetent-los accedir a l'interior de l'habitatge o a les instal·lacions

adequades, i prenent les mesures adients perquè els lladrucs i els miols excessius dels animals no provoquin molèsties al veïnatge.

4. Els cans que hagin de romandre en espais annexos a l'habitatge (jardins o similars) o a finques rústiques han de disposar d'espais delimitats, amb la superfície, l'altura i el tancament adequats. Els cans no poden romandre fermats permanentment, i com a mínim, se'ls ha de deixar lliures una hora al dia, d'acord amb el que disposa la normativa autonòmica. Els espais han d'estar dotats de caseta on es puguin resguardar de les inclemències del temps, amb una altura que ha de permetre l'estada de l'animal amb el coll i el cap alçats i amb una amplària que permeti fer la volta àmpliament sobre si mateix. Per a facilitar una major llibertat d'aquests animals és obligatori treure'ls de l'espai delimitat, diàriament. En el cas dels moixos que hagin de romandre en aquests espais, igualment han de disposar d'aixopluc adequat que els permeti una estada còmoda, i s'hi aplicaran els mateixos condicionants, encara que no poden romandre fermats.

5. Els moixos que tinguin accés a les vies i els espais públics, com també a espais privats de concurrència pública, han d'estar esterilitzats farmacològicament o quirúrgica.

6. Els cans que romanguin permanentment en finques rústiques han d'estar esterilitzats. Igualment han d'estar esterilitzats tots els cans potencialment perillosos del municipi de Palma mentre no estiguin albergats en un viver o centre de cria degudament autoritzat.

7. A la casa, o a les dependències d'estada habituals, els cans i els moixos han de disposar del seu propi llit o lloc habilitat per al seu descans.

8. No es poden mantenir els animals de família en un lloc sense ventilació, sense llum o en condicions climàtiques adverses.

9. Les persones propietàries o els posseïdors d'animals de família estan obligades a netejar-ne diàriament els habitatges, com també els espais oberts que els dits animals utilitzen, llevat de finques rústiques i de jardins amb terra, i a desinfectar-los periòdicament.

10. Les persones propietàries o posseïdors d'animals de família morts han de lliurar-los al Centre Sanitari Municipal de Protecció Animal, directament o a través de clíniques veterinàries perquè els lliurin a l'esmentat centre, fent-se càrrec dels costos de la gestió, o entregar-los a un gestor autoritzat.

Article 7. Responsabilitats de les persones propietàries/posseïdors quant a la integració dels animals de família a l'entorn

1. Les persones propietàries o posseïdors d'animals de família han d'adoptar les mesures necessàries perquè els dits animals no puguin accedir lliurement, sense ser-hi conduïts, a les vies i els espais lliures públics o a les propietats privades.

2. Les persones propietàries o posseïdors d'animals de família que habiten al terme municipal de Palma han d'adoptar les mesures adients per a evitar les molèsties produïdes per la contaminació acústica ambiental com a conseqüència de lladrucs, udols, miols, etc., així com les derivades de la generació d'olors d'excrements i orins dels animals.

Article 8. Tracte i atenció de cans i moixos

1. Les persones propietàries o posseïdors de cans i moixos han d'assumir la responsabilitat d'assegurar-los l'accés permanent a l'aigua de beguda, una alimentació adequada i suficient i les cures higièniques necessàries per a mantenir-los en perfecte estat de salut. Incorren en responsabilitat els qui mantenen animals assedegats, manifestament desnodrits per causes no patològiques o en estat de brutor imputable a l'abandó o el descuit a què estan sotmesos.

2. Els plats o els recipients en què se serveixi aliment a cans i moixos s'han de destinar exclusivament a aquest fi; s'han de netejar separatament del parament i els estris de cuina destinats a l'alimentació humana i no han de tenir abonyegaments ni anfractuositats que en dificultin la neteja.
3. Les persones propietàries o les posseïdores de cans i moixos han de facilitar-los la possibilitat d'exercici físic.
4. Els cans i els moixos només es poden mantenir subjectes en un lloc per causes justificades i durant un espai de temps limitat, i sempre seguint les indicacions de la normativa vigent relativa a la protecció dels animals, és a dir, si un ca ha de romandre fermat la major part del temps, és obligatori deixar-lo lliure una hora al dia, com a mínim, per tal que pugui fer exercici, d'acord amb el que disposa la legislació autonòmica. Els moixos i altres animal de companyia no poden romandre fermats.
5. Els cans i els moixos no es poden deixar sols en un domicili durant més de 48 h consecutives.

Article 9. Tracte i atenció d'altres animals assimilables a cans i moixos i altres animals de família

1. Totes les consideracions especificades a l'article 7 són d'aplicació en el cas d'altres animals mamífers assimilables a cans i moixos, que poden conviure amb les persones als seus habitatges, com pot ser el cas de conills de família, fures, porcs nans, etc.
2. Les consideracions especificades a l'article 7 són d'aplicació en el cas d'altres animals de família que poden conviure amb les persones als seus habitatges, incloent-hi les espècies exòtiques, en la mesura que les necessitats i les característiques de cada espècie ho facin necessari.

Article 10. Renúncia i abandonament de cans i moixos i altres animals de família

1. Les persones propietàries o posseïdores dels de cans i moixos i altres animals de família del municipi de Palma que no puguin o desitgin continuar tenint o posseint-los, els han d'entregar al Centre Sanitari Municipal, on s'acollirà l'animal previ el pagament de la taxa escaient, o a qualsevol de les associacions dedicades a la defensa i la protecció dels animals legalment reconegudes i que n'acceptin l'entrega. En ambdós casos, s'han de presentar els documents acreditatius de la seva inscripció al Registre d'identificació d'animals de companyia de les Illes Balears i la targeta sanitària corresponent, si s'escau.
2. No es pot abandonar cap animal de família a les vies públiques i els espais lliures públics, les zones rurals, les propietats privades, etc. Tot l'anterior, sense perjudici del que disposi altra normativa i la possible tipificació com a delicte. L'abandonament d'animals constitueix una infracció de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de Protecció dels Animals que viuen en l'entorn urbà.
3. Les espècies salvatges, domesticades o no, que estiguin en captivitat, en cas de renúncia o abandonament, s'han de lliurar al centre que designi l'Administració autonòmica.

Article 11. Recepció al Centre Sanitari Municipal de Palma d'animals de família morts del municipi

1. Els cadàvers dels animals de família poden lliurar-se al Centre Sanitari Municipal, directament o a través dels gestors veterinaris, o sol·licitar-ne la retirada per part dels serveis municipals.
2. Els cadàvers dels animals de família s'han de recollir dins dipòsits, recipients o bosses adequats de material impermeabilitzat, precintats o tancats, perquè, directament la persona propietària o posseïdora de l'animal mort, o els serveis dependents del dit Centre, després que se'n sol·liciti la recollida, els traslladin al Centre Sanitari Municipal.

3. En qualsevol cas, i atès que l'animal, en vida, ha d'estar sempre registrat, en el moment de la seva defunció, la persona propietària té la responsabilitat de tramitar-ne la baixa del RIACIB (Registre d'identificació d'animals de companyia de les Illes Balears), a través dels gestors veterinaris competents.

4. Queda prohibit abandonar o cremar els animals morts a camp obert, lleres o a la resta d'espais públics o privats no específicament habilitats per a la incineració o l'enterrament legal. S'exceptua de l'obligació d'entregar al Centre Sanitari Municipal els cadàvers o les restes que s'hagin d'enterrar o incinerar a cementeris d'animals, i els lliurats a gestors autoritzats per a la recepció i la gestió.

Article 12. Tinença de lloros, cacatues i cotorres

Les persones propietàries i les posseïdores de lloros, cacatues, cotorres i altres animals exòtics de ploma, especialment en zones urbanes, estan obligats a educar i socialitzar l'animal de manera que s'eviti la contaminació acústica produïda pels sons que emetin, o bé a adaptar-ne les gàbies o les instal·lacions per a evitar aquesta contaminació. Per això, si és necessari, han de sotmetre l'animal a un adequat aprenentatge o prendre les mesures adequades perquè no puguin percebre visualment la presència de transeünts o altres animals.

Article 13. Tinença de races d'animals potencialment perillosos

La tinença d'animals que tinguin la consideració de potencialment perillosos s'ha de regir pel que disposa la Llei 50/99, de 23 de desembre, i pel Reial decret 287/02, de 22 de març de 2002, pel qual es desenvolupa la Llei 50/99, de 23 de desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos, i per qualsevol altra normativa que la substitueixi o complementi.

Article 14. Animals feroços

1. Es prohibeix la tinença d'animals feroços en habitatges, com també a qualsevol altre local que no compleixi les condicions degudes de seguretat, acreditades, prèviament i fefaent, per part dels serveis tècnics competents, i que no hagi autoritzat expressament l'administració competent.

2. La sol·licitud d'autorització ha d'anar acompanyada de la documentació que acrediti l'origen, la procedència o els permisos d'importació de l'animal. S'ha d'haver formalitzat una assegurança de responsabilitat civil per danys a tercers amb una cobertura no inferior a 120.000 €.

3. Es prohibeix la circulació d'animals feroços en espais públics o en locals oberts al públics, d'acord amb el que disposa la normativa autonòmica.

Article 15. Animals domèstics no considerats de família

1. Queden prohibides la cria i la tinença domèstica d'animals de corral, conills de producció, gàbies de col·lectius de coloms (més de dos), mamífers de les famílies dels bòvids (vaques, ovelles, cabres), suïds (porcs) i èquids (cavalls) a domicilis particulars i solars de les zones urbanes del municipi, tant si és a terrasses o terrats, com a tancats, corrals o patis.

2. Per a evitar l'establiment d'assentaments de coloms en edificis abandonats, i en golfes, porxades de construccions, etc., les persones propietàries han de prendre les mesures adients de tancament, de prevenció, o dissuasòries.

3. La tinença i la cria de coloms no missatgers en domicilis particulars es prohibeixen a les zones urbanes de Palma, particularment als edificis plurifamiliars (terrats i patis interiors), i als unifamiliars entre mitgeres. En el cas d'habitatges aïllats urbans, poden ser objecte d'autorització municipal, que determinarà les obligacions de la persona propietària dels coloms i farà referència a les condicions higièniques i sanitàries, i a les referents a l'absència de molèsties.

4. En el cas de les persones posseïdores de coloms missatgers que tinguin els seus colomers en zones urbanes de Palma, disposen del termini màxim de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança, sempre que ho notifiquin a l'Ajuntament en iniciar-se'n la vigència, per a desmantellar les instal·lacions i desallotjar els coloms amb què compten, la qual cosa s'ha d'acreditar davant aquest Ajuntament. Aquest termini màxim no és d'aplicació si, de la tinença dels coloms, es deriven afectacions en la salut del veïnat, acreditades per facultatiu mèdic, cas en què els colomers s'han de desmantellar de forma immediata.

Article 16. Tinença d'animals exòtics

1. En el cas de la tinença d'animals exòtics, quan aquesta estigui permesa legalment, com l'exhibició i la venda dels animals, cal disposar per a cada exemplar de la documentació preceptiva:

- certificat internacional d'entrada
- certificat CITES, expedit al Servei de Duanes per la Direcció General de Comerç Exterior

2. L'estada d'aquests animals als habitatges està condicionada a la seva utilitat o nocivitat en relació amb les persones, a les circumstàncies de benestar animal i higièniques del seu allotjament i a la possible existència de perills o incomoditats per als veïns en general.

3. L'autoritat municipal decideix el que és procedent en cada cas, segons l'informe que emet la persona facultativa veterinària municipal, amb l'assistència especialitzada, si s'escau, o com a conseqüència de les visites domiciliàries per a les quals els ocupants dels habitatges han de col·laborar. Quan el personal tècnic aprecii que no és tolerable l'estada dels animals exòtics en un habitatge o local, les persones propietàries o les posseïdores s'han de responsabilitzar-se del seu desallotjament; si no ho fan voluntàriament després del requeriment preceptiu, ho faran els serveis municipals, a càrrec d'aquestes persones propietàries o posseïdores.

Article 17. Animals exòtics en espais lliures i locals oberts al públic

Queda prohibida la circulació en espais lliures o en locals oberts al públic de qualsevol casta d'animals feroços i exòtics.

Article 18. Responsabilitats derivades de la convivència veïnal

1. Les persones posseïdores d'animals estan obligades a adoptar les mesures necessàries perquè la tranquil·litat del veïnat no sigui alterada pel comportament dels seus animals.

2. Es prohibeix deixar sols a patis, terrasses i balcons els cans que, per la seva especial condició o el seu caràcter irritable, es manifestin amb insistents lladrucs, encara que sigui en horari diürn. Les persones propietàries o posseïdores han de tenir cura, en qualsevol cas, que, ni sols ni en la seva presència, els animals molestin el veïnatge.

3. A balcons, terrasses i similars s'han de prendre les mesures necessàries per a evitar que els animals puguin afectar amb les seves deposicions i els orins la salut dels mateixos animals o la salubritat i la seguretat dels pisos o patis interiors, o la via pública.

4. Dins els espais privats de concurrència pública, s'han de complir les mateixes condicions de circulació que a la via pública.

Article 19. El tracte dels animals. Prohibicions

1. El tracte que rebin els animals de família, domèstics o espècies salvatges, domesticades o no, s'ha de regir, en qualsevol cas, per criteris de màxim respecte del seu benestar.

2. En consonància amb el que disposa el Decret 56/1994, de 13 de maig, pel que se aprova el Reglament pel desenvolupament i aplicació de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de protecció dels animals que viuen en l'entorn humà, en relació als animals de família, es recullen les següents prohibicions:

- a. Torturar i maltractar els animals o infligir-los danys, patiments o molèsties gratuïtes.
- b. Usar qualsevol classe d'artefactes destinats a limitar o impedir la mobilitat dels animals, que els produeixin danys o patiments o que els impedeixin mantenir el cap en posició normal.
- c. Mantenir als animals en estat de desnutrició o assedegats sense que això respongui a prescripció facultativa.
- d. Mantenir-los en condicions inadequades des del punt de vista higiènic, sanitari o inadequades per la pràctica de la cura i atenció necessàries, d'acord amb les necessitats fisiològiques i etològiques segons espècie i raça.
- e. Obligar-los a treballar o a produir en cas de malaltia o desnutrició, així com a una sobreexplotació que posi en perill la seva salut.
- f. Alienar a títol oneros o gratuït animals amb destinació a no ser sacrificats sense l'oportuna diligència en la seva documentació sanitària o cartilla ramadera, si sofreixen malalties parasitàries o infecto- contagioses en període d'incubació.
- g. Vendre-los o cedir-los a laboratoris, clíniques i particulars, a l'objecte de la seva experimentació, sense la corresponent autorització i supervisió, quan així s'estimi oportú, de la Conselleria competent en la matèria.
- h. Vendre-los a menors de divuit anys i a persones incapacitades, sense l'autorització d'aquells que tinguin la pàtria potestat o custòdia.
- i. Exercir la venda ambulants dels animals fora dels mercats o fires legalitzades.
- j. El sacrifici no eutanàsic dels animals.
- k. La possessió, exhibició, compravenda, cessió, circulació, donació o qualsevol altre forma de transmissió, d'espècies protegides pels convenis internacionals subscrits per l'Estat, sense els corresponents permisos d'importació, expedits per les autoritats designades pel Govern de l'Estat para el compliment de l'exposat en els esmentats convenis.

3. De forma complementària a la normativa autonòmica, queda prohibit:

- a. El sacrifici dels animals que no sigui realitzat per motius de seguretat ciutadana, per un comportament agressiu acreditat per autoritat competent i de protecció del medi natural, quan no sigui possible la pràctica eutanàsica, i, en qualsevol cas, sempre s'ha d'intentar el mínim patiment de l'animal.
- b. Practicar-los mutilacions, llevat de les intervencions fetes amb assistència veterinària en cas de necessitat terapèutica, per a garantir-ne la salut o per a limitar-ne o anul·lar la capacitat reproductiva, incloent, aquest darrer cas, el marcatge identificatiu de la intervenció realitzada, si s'escau.
- c. El subministrament de verí o aliments que continguin substàncies que danyin la salut de l'animal o en provoquin la mort.

d. Mantenir-los lligats en un lloc fix durant més de dues hores i, en el cas dels cadells, durant més d'una hora, de forma que l'animal romangui pràcticament immobilitzat, o limitar-los de forma permanent el moviment necessari per a aquests. Mai poden trobar-se lligats en espais reduïts.

e. sotmetre'ls a treballs inadequats pel que fa a les característiques dels animals i a les condicions de benestar i higienico-sanitàries.

f. Abandonar un animal o deixar-lo temporalment en situació que pugui ser anàloga a l'abandonament, en el marc del que disposa la legislació de protecció animal vigent en cada moment.

g. Realitzar l'intercanvi d'animals de família per bens fora dels mercats o fires legalitzades.

4. Qualsevol de les infraccions anteriors du, com a mesura cautelar, la retirada de l'animal, que pot esdevenir definitiva en la resolució de l'expedient.

CAPÍTOL II

De la circulació dels animals de família

Article 20. Circulació dels animals de família

1. Es prohibeix la circulació dels animals de família solts per la via pública i els espais lliures públics o privats d'ús públic. A aquest efecte, els cans i els moixos que circulen pels esmentats espais han de fer-ho subjectes mitjançant corretges o cadenes, enganxades al collar o arnès homologat. D'aquestes, les extensibles només poden ser utilitzades en els casos de cans de raça petita i els moixos i les fures. Independentment, tots els animals de família han de circular proveïts de la identificació censal de forma permanent (microxip homologat) i conduïts per una persona.

2. Només poden circular per les vies públiques els animals de família que disposin d'identificació censal, entenent que sempre que aquesta identificació sigui tècnicament viable per motius d'edat i mida.

3. La persona propietària o portadora d'un animal de família que transiti per les vies i els espais lliures públics o privats ha de dur la targeta sanitària expedida pel centre veterinari autoritzat en què hagi estat vacunat o tractat l'animal, amb les anotacions sanitàries pertinents. Així mateix ha de dur el document acreditatiu de la inscripció censal amb el número identificador de l'animal. Ha de facilitar els esmentats documents a l'agent de l'autoritat que li ho sol·liciti per a identificar l'animal i comprovar el compliment dels requisits sanitaris obligatoris establerts.

4. Queden exceptuats de circular subjectes els animals de família que discorrin per espais lliures públics que la Batlia autoritzi, de forma expressa i dins els límits i en les condicions que es determinin en cada cas. Aquestes zones han de trobar-se lluny dels espais dedicats a jocs infantils i s'ha de recomanar que s'eviti que els infants hi accedeixin.

5. Es prohibeix la presència de qualsevol animal, domesticat o no, als areners i les àrees destinades a jocs infantils dels parcs i espais lliures urbans.

6. Queda prohibit circular a les pasteres i els enjardinaments públics en els qual n'estigui específicament senyalitzada o regulada la prohibició.

7. Es prohibeix que les persones propietàries de cans els incitin a perseguir altres animals o enfrontar-s'hi. Les persones propietàries i tenidores han de prendre totes les mesures de prevenció possibles per a evitar aquest comportament i, en concret, els danys a tercers que se'n puguin derivar.

Article 21. Responsabilitat derivada de la circulació dels animals de família

1. La persona propietària o posseïdora d'animals de família que circulen per vies i espais lliures, públics o privats de concurrència pública, són responsables dels danys físics i psíquics que ocasionen els animals que condueixen. En aquest sentit, s'inclou l'obligació de recollir els animals sans que hagin provocat accidents de trànsit de qualsevol tipus i, així mateix, en cas de trobar-se els animals ferits, per a la prestació dels primers auxilis veterinaris o les assistències quirúrgiques a clíniques veterinàries. També són responsables de la recollida dels animals morts. Totes les retirades i les assistències esmentades poden ser realitzades, per motiu d'eficàcia, per part dels serveis públics, amb el posterior càrrec econòmic al propietari o posseïdor responsable.

2. La Batlia pot ordenar l'ús de morrió, respecte d'un ca en concret, tot i que no respongui a les característiques d'animal potencialment perillós, cas en el qual és preceptiu d'acord amb el que disposa la normativa estatal, el qual s'ha de col·locar adequadament i ser capaç d'impedir, per la seva idònia confecció, que es produeixin mossegades, sota la responsabilitat absoluta del seu propietari o posseïdor. Així mateix, l'autoritat municipal competent pot ordenar l'ús de morrió quan les circumstàncies sanitàries ho aconsellin, durant el període de temps en què subsisteixin aquestes circumstàncies, amb caràcter general. La resolució de Batlia serà motivada mitjançant informe de tècnic facultatiu veterinari.

Article 22. Circulació d'altres animals

Queda prohibida la circulació per les vies i els espais lliures públics, o privats de concurrència pública, d'animals d'espècies salvatges, fins i tot domesticades, sense autorització.

Article 23. Prohibició d'accés a locals de manipulació d'aliments

Queda prohibida l'entrada d'animals de família a locals destinats a la fabricació, el processament, l'emmagatzematge, el transport o la manipulació o preparació d'aliments.

Article 24. Accés d'animals de família en establiments i llocs de concurrència pública

1. Les persones responsables d'establiments públics d'hoteleria i restauració i d'allotjaments de tota classe poden prohibir, segons el seu criteri, l'entrada i la permanència d'animals de família als seus establiments, sempre que l'esmentada prohibició figuri de forma expressa als seus accessos. Si no s'estableix aquesta prohibició, els cans que accedeixin als dits establiments han de dur corretja i microxip, i la persona propietària o posseïdor ha de dur la documentació exigida.

2. Així mateix, la Batlia pot prohibir l'entrada i la permanència d'animals de família a les dependències municipals sempre que aquesta prohibició hi figuri de forma expressa als accessos. Si no s'estableix la dita prohibició, regeixen les mateixes normes descrites a l'apartat anterior per a l'accés.

3. En el marc del principi de cautela, i per a garantir la seguretat de les persones, es prohibeix l'accés d'animals de família a locals d'espectacles públics, culturals i esportius, sense perjudici que la Batlia pugui emetre autorització per a l'entrada en aquests espais, motivada i fonamentada en criteris de respecte a la seguretat i la higiene.

4. Queda prohibit l'accés d'animals de família a les piscines públiques.

5. L'autoritat municipal pot determinar els punts i les hores en què poden circular lliurement o romandre els cans o altres animals de família a les platges i les zones de bany del terme municipal, sense perjudici del que estableixen altres disposicions normatives relatives a animals potencialment perillosos. Mentre no s'estableixi tal determinació s'entén prohibida aquesta circulació o permanència de forma absoluta.

6. Les disposicions dels punts 1, 2, 3, 4 i 5 d'aquest article no són d'aplicació per al cas dels cans de les persones que necessiten l'acompanyament de cans d'assistència i de cans guia, d'acord amb el que estableix la normativa estatal i autonòmica, ni per a les unitats canines de les forces de seguretat.

7. Les zones de lliure circulació i bany de cans han d'estar adientment senyalitzades. L'aplicació del concepte de lliure circulació i bany, interpretat com a *sense corretja*, no és d'aplicació en el cas dels cans d'espècies catalogades com a potencialment perilloses.

Article 25. Els animal de família en el transport públic

Queda autoritzada la concurrència d'animals de família als transports urbans col·lectius de viatgers, si compten amb l'indicatiu específic de la permissió, complint les condicions de l'articulat de la present Ordenança i, específicament, els articles 19 i 20, com també les de la normativa estatal relativa a les espècies de cans potencialment perillosos.

Els titulars de llicències de servei urbà de transports amb automòbils lleugers amb conductor, en qualsevol de les seves categories, poden acceptar de forma discrecional l'accés de viatgers acompanyats d'animals de família.

Els qui autoritzen de forma permanent l'accés d'aquests animals ho han d'indicar fixant un avís perfectament visible. En aquest cas, l'Ajuntament pot acordar el cobrament d'un suplement.

Article 26. Cans guia i cans d'assistència

1. Les persones amb qualsevol tipus de diversitat funcional acompanyades de cans guia o cans d'assistència tenen accés als llocs, els allotjaments, els establiments, els locals i els transports públics en la forma que estableixen el Reial decret 3.250/83, de 7 de desembre; l'Ordre de 18 de juny de 1985, la Llei 5/99, de 31 de març, de cans guia, i la Llei autonòmica 1/2014, de 21 de febrer, de cans d'assistència.

2. L'accés del ca d'assistència o guia a què es refereix el paràgraf anterior no ha de suposar cap despesa addicional per a la persona amb discapacitat, llevat que aquesta despesa constitueixi la prestació d'un servei específic econòmicament avaluable.

3. Té consideració de ca guia aquell del qual s'acrediti que ha estat ensinistrat en un centre de reconeguda solvència, per a acompanyar, conduir i auxiliar persones amb una deficiència visual, i que no pateix una malaltia transmissible a les persones.

4. Té la consideració de ca d'assistència el que ha estat ensinistrat a centres especialitzats i oficialment reconeguts, per a l'acompanyament, la conducció, l'ajuda i l'auxili de persones amb discapacitat.

5. Per a exercir els drets reconeguts a les persones amb discapacitat, els cans d'assistència i els cans guia han de dur en un lloc visible el distintiu oficial que indiqui aquesta condició.

6. A requeriment del personal responsable, en cada cas, de llocs, locals i establiments públics i serveis de transport, la persona amb la discapacitat ha d'exhibir la documentació que acrediti les condicions sanitàries del ca d'assistència o del ca guia que l'acompanyi.

7. La persona amb discapacitat és responsable del comportament correcte de l'animal i dels danys que pugui ocasionar a tercers.

Article 27. Corresponsabilitat

Els titulars de comerços, indústries i serveis a què es refereixen els articles 20, 21 i 22 de la present Ordenança són corresponsables en els supòsits d'infracció de les normes que els dits preceptes estableixen quan hi consenten o no n'adopten les mesures correctores pertinents. La mateixa corresponsabilitat afecta els concessionaris de l'explotació de serveis a platges, transports, etc., pel que fa al que estableix l'article 22 de la present Ordenança.

Article 28. Animals com a reclam

Queda prohibit usar animals com a mitjà de reclam o complement d'una activitat econòmica, autoritzada o no autoritzada, a les vies i als espais lliures públics.

Article 29. Transport i estada dels animals als vehicles

1. El transport dels animals de família amb vehicles s'ha d'efectuar de forma que amb els seus moviments no puguin distreure el conductor o conductora ni impedir-ne la capacitat de maniobra i la visibilitat. A aquest efecte, s'han d'adoptar les mesures necessàries per a impedir-ne l'accés als seients davanters i, en qualsevol cas, sempre s'han de transportar d'acord amb la **normativa de trànsit**, segons la qual l'animal ha d'estar fermat al vehicle perquè no pugui fer-se mal, caure, desplaçar-se, o comprometre l'**estabilitat d'aquest**, o bé dins un dispositiu adient com cistella de transport, gàbia, corretja de cinturó amb arnès de seguretat o xarxes i barres que separin els seients davanters o la zona de passatgers i passatgeres.

2. Quan els animals hagin de romandre en vehicles estacionats s'han d'adoptar les mesures pertinents perquè l'aireig i la temperatura siguin adequats per evitar efectes de sufocació en general i cops de calor a l'estiu. Els vehicles estacionats que alberguin en el seu interior algun sempre s'han d'ubicar en una zona d'ombra i garantir en tot moment, la ventilació suficient.

Article 30. Circulació de cans prop d'animals d'abastament

Els cans que circulin per espais oberts en què s'aprecii o sospiti la proximitat d'animals d'abastament i aviram s'han de mantenir subjectes, i la persona propietària o posseïdor ha d'impedir que hi corrin a prop.

Article 31. Responsabilitat de la custòdia del confinament dels animals

Quan les circumstàncies ho aconsellin, per raons de salut pública, la Batlia pot disposar que els cans, els moixos i la resta d'espècies estiguin tancats o confinats en un espai adequat, sota responsabilitat dels seves persones propietàries o posseïdores.

CAPÍTOL III

Animals a les vies públiques

Article 32. Responsabilitat en la recollida i la neteja dels excrements i els orins dels animals de família i domèstics

1. Queda prohibit l'abandonament d'excrements de cans a les vies i als espais lliures públics o privats de concurrència pública. Les persones propietàries o posseïdores de cans, sota la seva exclusiva responsabilitat, han de recollir els excrements que es puguin produir, mitjançant artefactes o embolcalls adequats, que han de dur –la qual cosa han de comprovar els agents de l'autoritat municipal– per a dipositar-los als contenidors o als recipients de residus sòlids de fracció rebuig o papereres, autoritzats a l'Ordenança municipal de neteja, rebujos i residus sòlids urbans.

2. Queda prohibit, així mateix, per raons de decòrum, ornament públic i salubritat, ~~que els animals realitzin~~ dejeccions a façanes d'immobles i a mobiliari urbà. En tot cas, en cas de produir-se l'incompliment d'aquest precepte, roman l'obligació de restituir la façana a les condicions anteriors, mitjançant la retirada o l'aclariment de la dejecció, sense causar cap embrutiment addicional ni fer malbé els materials de la propietat privada o pública.
3. A més de l'obligació de retirar sempre les dejeccions dels animals, queda prohibit que la persona propietària o posseïdora de l'animal li permeti la dejecció davant un portal d'un habitatge o d'un establiment, independentment de l'obligació de retirar-la.
4. Les persones propietàries dels animals que orinin a la via pública han de prendre les mesures adients per a diluir, mitjançant l'aportació d'aigua, les dejeccions líquides, per a evitar l'embrutiment per taques, disminuir la producció d'olors i evitar les molèsties a la resta de transeünts. Aquesta dilució s'ha de fer de forma que no generi molèsties ni afeccions a la resta de transeünts ni a les propietats privades i públiques.
5. A les zones municipals d'oci caní i als pipicans, és d'aplicació el que disposen els punts 1, 2, 3 i 4 d'aquest apartat.
6. Les persones propietàries i les posseïdores d'animals diferents a cans que circulin per les vies públiques estan subjectes a totes les obligacions especificades en aquest apartat.

Article 33. Disposició a la via pública de menjar destinat a l'alimentació d'animals

1. Es prohibeix, de forma genèrica i sense perjudici de les especificacions dels articles referents a les colònies de moixos autoritzades per l'Administració municipal, deixar a les vies i als espais lliures de concurrència pública qualsevol tipus de menjar destinat a l'alimentació de cans, moixos i d'altres, vagabunds, abandonats o sense amo aparent.
2. Pel que fa als coloms i les gavines, i per a controlar-ne la distribució dins la ciutat, es prohibeix la seva alimentació a la via pública.
3. La Batlia, per al control de la població de coloms, pot establir un pla de control i gestió dels coloms lliures de la ciutat de Palma. Aquest Pla promourà el control ètic de la població de coloms (*Columba livia*).
4. La Batlia, per al control de la població felina i de les seves malalties, pot establir les condicions mínimes per a determinar llocs destinats com a colònies urbanes autoritzades per tal de controlar la dita població, establint-ne les condicions mínimes, atesos els informes del personal tècnic municipal corresponent.

Article 34. Regulació de les colònies felines urbanes autoritzades

1. Les colònies felines urbanes tenen com a objectiu millorar el benestar dels animals, controlant la seva salut, el seu entorn i la seva natalitat, i afrontar, alhora, una realitat urbana amb criteris tècnics de benestar animal, mitjançant la col·laboració ciutadana i la informació adient que faciliti la conscienciació social de la realitat dels moixos salvatgins de la ciutat. En conseqüència, l'Ajuntament fomenta, potencia i regula l'existència de colònies de moixos controlades i dona suport als voluntaris o les entitats que tenen cura d'aquestes i del seu entorn.
2. L'Ajuntament ha de desenvolupar un Pla de gestió de colònies felines urbanes autoritzades de la ciutat de Palma, aprovat per decret, i del qual s'ha de donar compte a la Junta de Govern, basat en els següents punts bàsics:

a. Les persones voluntàries o les entitats que es vulguin responsabilitzar d'una colònia felina n'han de sol·licitar permís a l'Ajuntament. El permís o l'autorització que es faciliti als voluntaris i les entitats ha de ser objecte de renovació periòdica, d'acord amb els termes del Pla de gestió de colònies urbanes o, si no existeix, d'acord amb els termes i per al període que s'especifiqui quan s'emeti l'autorització.

b. Només poden integrar-se a les colònies urbanes de moixos, els animals sans, esterilitzats i alimentats.

c. La ubicació de la colònia s'ha de fer amb participació veïnal i valorant criteris de salut pública, benestar animal, i la biodiversitat d'altres espècies locals.

d. L'entorn de la colònia s'ha de mantenir en perfectes condicions higièniques i de decòrum, evitant embrutar les vies i els espais públics, i la consegüent aparició de plagues urbanes. S'han de prendre les mesures adients per a evitar actuacions, influència i embrutiment de les propietats privades, en el cas que les colònies disposin de l'autorització dels titulars de la propietat.

e. El control de les colònies urbanes de moixos ha de ser permanent per part dels veterinaris municipals i les persones responsables de la colònia.

f. El Pla de Gestió de colònies urbanes ha d'incloure un programa de formació amb una línia estratègica de formació per als infractors de l'Ordenança —és a dir, alimentadors no autoritzats o que incompleixen les condicions de l'autorització—, i una línia formativa per als responsables de les colònies autoritzades que compleixen les condicions de l'autorització. En qualsevol cas, cap de les actuacions de formació que es realitzin en el marc d'aquest programa pot suposar la condonació de la sanció imposada.

Article 35. Prohibicions relatives als animals a les vies públiques

1. No es permet l'accés d'animals als parcs infantils, a les fonts ornamentals, a les dutxes o als rentapeus de les platges, ni rentar-los a la via pública com tampoc fer-los beure en contacte amb els sortidors de les fonts públiques que no estiguin especialment habilitades per a animals de família.

2. Es prohibeix fixar anuncis a la via pública sobre transaccions d'animals. En especial, es prohibeixen els anuncis de particulars per a la cria i/o venda, o qualsevol transacció dels seus animals de família.

TÍTOL III Vacunacions i/o tractaments obligatoris

Article 36. Competències

L'òrgan competent del Govern de les Illes Balears pot ordenar, per raons de salut pública o de sanitat animal, la vacunació i/o el tractament obligatori dels animals de família.

L'Ajuntament ha de col·laborar en la promoció i la divulgació de les vacunacions i/o els tractaments obligatoris ordenats per l'òrgan competent del Govern de les Illes Balears, i ha de vigilar, alhora, el compliment del que ordena.

Article 37. Comunicació de les lesions provocades per animals

Els centres assistencials, els hospitalaris, les urgències mèdiques, les cases de socors, els facultatius, etc., que donin assistència mèdica o quirúrgica a persones que presentin lesions produïdes per mossegades o rapinyades d'animals, de família o salvatges —domesticats o no— n'han de comunicar el corresponent informe de lesions a la Policia Local, amb caràcter urgent, en què han de constar les dades personals del lesionat i les altres que permetin identificar i/o localitzar l'animal causant de la lesió, com també el seu propietari o posseïdor.

Tota persona que sofreixi aquestes lesions, tant si demana assistència mèdica com no, per la seva escassa entitat, ha de comunicar amb tota urgència a la Policia Local tal circumstància i ha de fer constar la seva

identitat i el seu domicili, com també les dades que permetin identificar i/o localitzar l'animal causant de la lesió.

Les persones propietàries o les posseïdores d'animals que hagin causat una lesió, tant a si mateixos com a tercers, estan obligats a facilitar les dades de l'animal agressor, tant a la persona agredida –a instància seva o dels seus representants legals, o a iniciativa pròpia– com a les autoritats que ho sol·licitin i, en qualsevol cas, donar-ne compte a la Policia Local, al marge de la possible denúncia formulada conformement als paràgrafs anteriors, amb indicació dels detalls de l'agressió, de la persona agredida, etc.

En el cas que les lesions produïdes per animals suposin un resultat de mort, s'ha de traslladar a l'autoritat judicial, i l'animal ha de romandre a les instal·lacions del Centre Sanitari Municipal.

Article 38. Notificació políciaca

La Policia Local ha de notificar al propietari o posseïdor de l'animal causant de la lesió, en cada cas, la immediatesa de la visita dels serveis veterinaris encarregats del seu reconeixement clínic i advertir-lo de l'obligació de facilitar la tasca d'aquests facultatius, com també de l'inexcusable compromís de mantenir segrestat l'animal al seu propi domicili o en una guarderia, autoritzada conformement a la present Ordenança, des de la data en què va causar la lesió i al llarg del període d'observació reglamentari.

Article 39. Període d'observació

1. El període d'observació reglamentari es prolonga catorze dies, al llarg dels quals el veterinari o veterinària col·legiada encarregada del servei ha de practicar dos reconeixements, tan espaiats com sigui possible, a fi de posar en evidència qualsevol quadre d'encefalopatia del qual es pugui induir a una forma sospita de ràbia. Si es produeix aquest supòsit s'ha de donar per acabada l'observació domiciliària i ingressar immediatament l'animal sospitós al Centre Sanitari Municipal per a continuar-hi un procés de control sanitari meticulós i més segur.

2. En tot cas i en qualsevol moment, la persona propietària o posseïdor de l'animal causant d'una lesió pot optar per utilitzar els serveis del Centre Sanitari Municipal i ingressar-hi l'animal durant el període d'observació reglamentari. N'ha de donar compte a la Policia Local si aquests ja han practicat el primer reconeixement a què es refereix l'article 76 anterior. En aquest darrer cas s'ha de presentar un certificat que acrediti la pràctica i el resultat del reconeixement.

Article 40. Responsabilitat de la persona propietària o posseïdora

La persona propietària o posseïdor de l'animal causant d'una lesió n'és responsable del dipòsit en el seu propi domicili i durant el període d'observació reglamentari, i ha de comunicar als serveis municipals de sanitat veterinària qualsevol incidència que el pugui afectar (mort, lesions, pèrdua, malaltia, etc.) de forma immediata. Tot això sense perjudici de quedar rellevat d'aquesta responsabilitat si s'acull al que estableix l'article anterior. Si l'animal no ha estat sotmès al primer dels reconeixements facultatius, aquestes comunicacions s'han de dirigir a la Policia Local.

Article 41. Supòsits de greu responsabilitat

Atès que la conducta mèdica que s'ha de seguir respecte de la persona lesionada depèn de l'estat sanitari i de les incidències clíniques que puguin afectar l'animal sospitós, durant el període d'observació, les persones propietàries o posseïdores d'animals causants de lesions incorren en greu responsabilitat en els següents supòsits:

a. Fuita o pèrdua de l'animal sotmès a la seva custòdia durant el període d'observació reglamentari, quan hi hagi culpa o qualsevol tipus de negligència.

- b. Matar l'animal causant de lesions durant l'esmentat període d'observació.
- c. Fer desaparèixer el cadàver de l'animal, sigui quina en sigui la causa de la mort.
- d. Ocultar l'animal o qualsevol altre tipus d'entorpiment de l'actuació administrativa (veterinària, policíaca, etc.).

Article 42. Reconeixements clínics

Els reconeixements clínics dels serveis de sanitat veterinària a l'animal causant de lesions han de generar els corresponents certificats que n'acreditin la pràctica i els resultats, dels quals, inexcusablement, s'ha d'entregar una còpia o enviar-ne un exemplar al propietari o posseïdor de l'animal i a la persona lesionada, perquè en tot moment tinguin coneixement de l'estat sanitari de l'animal causant de la lesió.

TÍTOL IV Dels serveis municipals

CAPÍTOL I Del cens municipal d'animals de família

Article 43. Obligacions de les persones propietàries

Les persones propietàries d'animals de família estan obligats a identificar-los. En el cas de la resta d'animals de família, el sistema i el procediment d'identificació ha de ser el que estableix la normativa d'aplicació del Govern de les Illes Balears. Els cans i els moixos, com també la resta d'animals identificats han de quedar inscrits al Registre d'identificació d'animals de companyia de les Illes Balears.

Article 44 Censos

El Cens caní i el Cens felí municipal ha d'estar format pels cans i els moixos del terme municipal de Palma inscrits al Registre d'identificació d'animals de companyia de les Illes Balears. A aquest efecte, l'Administració municipal ha d'efectuar les altes, les baixes, els canvis de domicili o altres modificacions que es produeixin i que afectin els cans del terme municipal que integren el dit Cens, a l'objecte de la corresponent actualització del Registre.

Així mateix les persones propietàries d'animals de família han de comunicar els canvis que es produeixin respecte de les dades d'identificació de l'animal en el termini d'un mes, al Centre Sanitari Municipal o a l'Ajuntament mateix. Aquesta informació s'inclou al Registre d'identificació d'animals de companyia de les Illes Balears a través de l'Ajuntament o de veterinaris col·legiats autoritzats.

CAPÍTOL II De l'Oficina de Benestar Animal

Article 45. Oficina de Benestar Animal

1. Es crea l'Oficina Municipal de Benestar Animal (OMNA), integrada en el departament municipal competent en matèria de benestar animal. La seva finalitat és donar un tractament integrat a les tasques relacionades amb el benestar animal i la tinença responsable dels animals de família.
2. Els eixos d'actuació de l'OMNA inclouen, entre d'altres:

- Control, seguiment i suport de l'activitat pròpia del Centre Sanitari Municipal de Son Reus.
- Gestió del Cens municipal d'animals de companyia.
- Tramitació administrativa de les llicències de cans potencialment perillosos.
- Atenció, gestió i tramitació de procediments de queixes ciutadanes, incidències, denúncies, etc, relacionades amb la tinença d'animals.
- Impuls i gestió del programa de colònies urbanes de moixos.
- Tramitació dels expedients sancionadors relatius a la tinença d'animals, en el marc de les competències municipals.
- Impuls i coordinació de programes de sensibilització sobre la tinença responsable.
- Tots els relacionats amb el benestar animal que se li encomanin a l'àrea.

CAPÍTOL III

Servei de recollida d'animals

Article 46. Recollida per part del Centre Sanitari Municipal

Qualsevol animal de família que circuli solt per les vies i els espais lliures públics o privats de concurrència pública sense anar conduït o acompanyat per una persona ha de ser recollit pels serveis dependents del Centre Sanitari Municipal (CSM). Es pot actuar també així respecte d'animals d'abastament i salvatges o exòtics, domesticats o no.

Article 47. Captura, transport i maneig dels animals

La captura i el transport d'animals vagabunds, que ha d'estar orientada per criteris de màxim respecte al benestar animal, s'ha d'efectuar utilitzant tècniques i mitjans compatibles amb els imperatius biològics de l'espècie, en condicions higièniques impecables i amb garanties per a la seguretat de les persones en general i del personal encarregat d'aquests serveis en particular.

El servei ha de ser prestat pel Centre Sanitari Municipal a càrrec de personal capacitat i especialitzat. En la mesura i els límits que resultin necessaris, per raons sanitàries, es pot ordenar la intensificació de la recollida de cans i altres animals vagabunds, en zones i èpoques determinades, fins i tot contractant o convenint serveis de suport a aquest efecte.

Article 48. Recepció dels animals al Centre Sanitari Municipal

En rebre els animals al centre, per recollida del personal del centre i aportat per un ciutadà o ciutadana, la direcció facultativa del Centre Sanitari Municipal els ha de classificar en les següents categories:

Categoria A. Animal vagabund. El que circula per la via i/o els espais lliures públics o privats de concurrència pública sense anar conduït o acompanyat per una persona i sense dur una identificació actualitzada del Registre d'identificació d'animals de companyia de les Illes Balears.

Categoria B. Animal perdut. Es considera aquell animal de companyia que duu identificació del seu origen o de la persona que n'és propietària i que no va acompanyat de cap persona.

Categoria C. Animal abandonat. El que circula per la via i/o els espais públics o privats de concurrència pública sense anar conduït o acompanyat per una persona, però amb identificació actualitzada al Registre d'identificació dels animals de companyia de les Illes Balears, i que no és recollit pel seu propietari en el termini de vuit dies des de la constatació del fet, havent-ne denunciat prèviament la pèrdua. En aquest cas, però, es considera com a animal solt als efectes del que estableix l'art. 54.

Categoria D. Animal entregat pel seu propietari al Centre Sanitari Municipal per un dels següents motius:

- D.1. No poder atendre'l en les degudes condicions de salut i benestar.
- D.2. Ser agressiu.
- D.3. Patir una malaltia infecto-contagiosa o de difícil curació.

Categoria E. Animals entregats al Centre Sanitari Municipal per una persona que l'ha trobat.

Categoria F. Moix salvatgí. Es categoritza de forma diferenciada als domèstics per no tenir propietari i per manifestar un caràcter no sociable amb les persones (en el cas dels estadis adults). Si bé habitualment els serveis municipals no realitzen captures massives d'aquests animals, ho fan en situacions especials de riscos per a la salut pública, control de plagues o queixes de veïns per molèsties adientment constatades per un agent de l'autoritat o funcionari públic.

Categoria G. Animals entregats al CSM per segrests ordenats per les autoritats judicials, governatives, sanitàries, i les que dimanen de l'autoritat municipal.

Categoria H. Animals salvatges o exòtics. Es classifiquen en una de les categories anteriors, depenent del motiu o la circumstància que origini l'entrada i la recepció al CSM, a excepció de la fauna autòctona, amb la qual se segueixen els procediments establerts amb l'Administració autonòmica competent o, si no és així, es trasllada a l'administració competent.

Categoria I. Animals entregats al CSM en casos i circumstàncies especials que no es poden incloure en cap dels grups anteriors.

Article 49. Categorització dels animals rebuts al Centre Municipal de Son Reus, en relació amb la seva destinació en adopció

La destinació primordial dels animals dipositats al CSM és la devolució al propietari o oferir-los en adopció.

La permanència mínima dels esmentats animals dipositats i les actuacions municipals depenen de la classificació en categories a què fa referència l'article anterior. Els terminis establerts en aquest articulat s'han d'ajustar, en tot moment, a la normativa supramunicipal vigent.

Categoria A. Animals vagabunds. Han de ser retinguts durant quinze dies, comptats a partir de la data de la seva recollida, amb l'objectiu que puguin ser recuperats pels seves persones propietàries. Transcorregut aquest termini s'han d'oferir en adopció durant un termini mínim de sis dies.

Els animals vagabunds amb malaltia greu irrecuperable han de ser sacrificats el mateix dia de rebre'ls després de l'informe veterinari del Centre.

Categoria B. Animals perduts. Han de ser retinguts durant quinze dies, comptats a partir de la data de la seva recollida, amb l'objectiu que puguin ser recuperats per les seves persones propietàries. Transcorregut aquest termini s'han d'oferir en adopció durant un termini mínim de sis dies.

Els animals perduts amb malaltia greu irrecuperable han de ser sacrificats el mateix dia de rebre'ls després de l'informe veterinari del Centre

Categoria C. Animals abandonats. Degudament identificats i registrats, han de ser retinguts, i se n'ha d'avisar les persones propietàries perquè en un termini de 8 dies, comptats a partir de la recepció de la dita comunicació, puguin recuperar-los, amb l'abonament previ de les taxes corresponents. Si, transcorregut aquest termini, l'animal no ha estat recollit per la persona propietària pot ser ofert en adopció o sacrificat, a partir del sisè dia comptat a partir de la finalització del termini anterior, sense perjudici de les modificacions de terminis que s'estableixin en els articles anteriors o a la normativa supramunicipal.

Es considera animal abandonat el que circula per la via i/o els espais públics o **privats de concurrència pública** sense anar conduït o acompanyat per una persona, però amb identificació **actualitzada al Registre d'identificació dels animals de companyia de les Illes Balears**, que no ha estat recollit pel seu propietari en el termini de vuit dies des de la constatació del fet, havent-ne denunciat prèviament la pèrdua.

Categoria D. Animals entregats per les seves persones propietàries:

- D.1. Han de mantenir-se al CSM durant quinze dies. En aquest període de temps s'ha de donar publicitat a l'existència de l'animal i oferir-lo en adopció.
- D.2. Els animals agressius que hagin agredit persones o altres animals han de ser retinguts durant 14 dies. Es prohibeix oferir-los en adopció.
- D.3. Els animals que pateixin una malaltia infectocontagiosa greu terminal han de ser sacrificats el mateix dia que entrin al CSM.

Categoria E. S'han de classificar com a abandonats o vagabunds depenent de si disposen o no de microxip. El trobador ha de manifestar l'interès en l'animal o la renúncia a seva propietat en el moment del lliurament al Centre Sanitari Municipal, i s'ha d'aplicar l'art. 94 d'aquesta Ordenança.

Categoria F. Moix salvatgí. Els moixos adults classificats en aquesta categoria s'han de mantenir el temps necessari per a permetre als tècnics facultatius municipals determinar si tenen característiques que els facin compatibles amb una socialització. Els individus joves o els cadells que manifesten unes característiques dòcils i socialitzables es poden oferir en adopció.

Es prohibeix l'oferta en adopció d'aquests animals:

Categoria G. Per als animals segrestats per ordre de l'autoritat competent regeix el mateix sistema que per a la categoria B d'animals abandonats, llevat de disposició en contra de l'autoritat competent.

Categoria H. Animals salvatges o exòtics. Els animals salvatges o exòtics, domesticats o no, si no són reclamats documentalment en el termini de vint dies, han de ser objecte d'oferta a zoològics, centres de recerca i entitats semblants, si no pateixen malaltia contagiosa o parasitària, però en cap cas han de ser oferts en adopció a particulars.

Categoria I. Els animals classificats en aquesta categoria s'han de mantenir el temps necessari, que és de 21 dies com a màxim, depenent del motiu que va originar-ne l'entrada al CSM.

Article 50. Publicació dels cans internats al Centre Sanitari Municipal

Les relacions de cans internats al Centre Sanitari Municipal s'han de publicar, periòdicament, al web de l'Ajuntament de Palma. S'hi ha de fer constar l'espècie, la raça, els senyals somàtics d'identificació i la resta de circumstàncies que es considerin convenients per al coneixement de les seues possibles persdnes propietàries o posseïdores i del públic en general interessat en la seva possible adopció, sense perjudici d'altres mesures o formes de divulgació (mitjans de comunicació social, etc.) que l'Administració municipal consideri oportunes.

Article 51. Terminis per a oferiment en adopció

Els animals allotjats al Centre Sanitari Municipal s'han de mantenir, com a mínim, durant els terminis assenyalats a l'article 49. Aquests terminis s'han de prolongar el màxim possible depenent de la disponibilitat de l'espai del centre i de l'adoptabilitat de l'animal, evitant sempre escenaris de retenció que puguin provocar un increment del malestar animal i una situació de risc per als treballadors i els voluntaris. No es permet una sobreocupació del Centre en detriment del benestar animal dels animals que hi estan allotjats i de la seguretat del personal i de les persones voluntàries.

Article 52. Renúncia dels animals

Les persones propietàries o posseïdores d'animals de família que no vulguin continuar tenint-los s'han d'ajustar al que disposa l'article 10 de la present Ordenança.

Article 53. Limitacions a l'adopció

1. Les limitacions són les establertes a les normatives estatal i autonòmica vigents.
2. Així mateix, es denega el dret a l'adopció d'animals procedents del Centre Sanitari de Son Reus a les persones que hagin estat objecte d'una sentència penal ferma en matèria de benestar animal o d'una sanció administrativa molt greu d'aquesta Ordenança.

Article 54. Operacions relatives al control de la població en relació amb els animals que surten del Centre Sanitari Municipal de Son Reus

Al centre, es practican a l'animal les operacions encaminades al control de la reproducció (castració, vasectomia, ovariectomia), subjectes als preus o les taxes establerts. Aquestes intervencions es realitzen abans de la sortida de l'animal, sempre que sigui possible i adequat per motius d'edat; altrament, romanen pendents d'execució fins que l'animal arriba al final del seu desenvolupament, quan la persona propietària pot tornar al centre perquè se li practiqui la intervenció.

Així mateix, els cans i els moixos que s'entreguin en adopció s'han d'identificar degudament, inscrits al RIACIB, amb els tractaments obligatoris aplicats. Igualment, se n'ha de lliurar la targeta sanitària amb tots els tractaments aplicats durant l'estada al centre. El nou propietari n'ha d'abonar les taxes corresponents.

Article 55. Obligacions dels adoptants

1. L'adoptant s'ha de seleccionar per estricte ordre d'inscripció a l'esmentat Registre, llevat que el trobador de l'animal tingui interès a adoptar-lo. En aquest supòsit passa a ser-ne el primer sol·licitant.
2. En el moment d'entregar l'animal el nou propietari ha d'abonar la taxa.

Article 56. Troballes d'animals

La persona que trobi un animal, l'ha de traslladar i dipositar al Centre Sanitari Municipal, directament o a través dels serveis que en depenen, als quals l'haurà d'entregar necessàriament. En aquest darrer cas és d'aplicació el que disposa l'article 612 del Codi civil. Si un cop transcorregut el termini de vint dies -o el termini que exigeixi la norma supramunicipal- no ha estat reclamat pel seu presumpte propietari o posseïdor s'ha d'entregar al trobador, en cas que hagi manifestat estar-ne interessat. Si aquest renuncia a la propietat i possessió, és d'aplicació el que estableix l'article 52.

Si es tracta d'animals salvatges, domesticats o no, si un cop transcorregut el termini de vint dies no han estat reclamats, han de ser oferts a zoològics, centres de recerca i entitats similars, però en cap cas en adopció a particulars, sense perjudici del que estableixen les normatives relatives a animals silvestres, espècies invasores i d'altres relacionades.

Article 57. Promoció de l'adopció i reducció de l'abandonament d'animals de família, i del benestar animal general

1. L'Ajuntament de Palma ha d'impulsar campanyes de promoció de l'adopció d'animals de família allotjats al Centre Sanitari Municipal de Son Reus, executant-les directament o donant-los suport, com també accions de conscienciació de la tinença i la reducció de l'abandonament. Es poden establir col·laboracions amb les entitats que comparteixen aquests objectius i les administracions competents.

2. L'Ajuntament ha de definir i desenvolupar tots els protocols i les eines administratives necessaris per a millorar els serveis implicats en el benestar animal i la convivència al municipi. L'objectiu és disposar d'eines que permetin afrontar l'objectiu el sacrifici 0, l'atenció d'animals víctimes d'accidents, d'específics per a atendre animals de persones en situació de desnonament i manca de recursos, etc.

CAPÍTOL V

Del sacrifici d'animals i de la recollida dels seus cadàvers i les seves restes

Article 58. Sacrificis

El sacrifici d'animals amb caràcter general, tant al Centre Sanitari de Protecció Animal com a societats protectores d'animals, consultoris, clíniques i hospitals veterinaris ha de ser efectuat per un facultatiu veterinari col·legiat per procediments eutanàsics, en una dependència que compleixi les degudes condicions higienicosanitàries i en un ambient que no afavoreixi l'estrès dels animals. Als centres de recollida d'animals de família abandonats, aquesta dependència ha d'estar separada de les gàbies.

El sacrifici dels animals de família s'efectuarà d'acord amb el que disposa el Decreto 56/1994, de forma instantània i indolora, i sempre amb atordiment de l'animal o pèrdua de consciència del mateix.

Com a norma general el sacrifici eutanàsic dels animals de família ha d'anar precedit de document acreditatiu que la persona propietària de l'animal es responsabilitza de l'acte.

Únicament davant la possibilitat de produir-se riscos per a les persones, els béns o el medi natural en general, i sempre que els mètodes d'immobilització a distància no siguin possibles, es pot autoritzar l'ús de tir com a mètode de sacrifici.

Article 59. Eutanàsia

L'eutanàsia dels animals de família s'ajustarà al que disposa la regulació autonòmica, per tal d'evitar qualsevol mena de patiment.

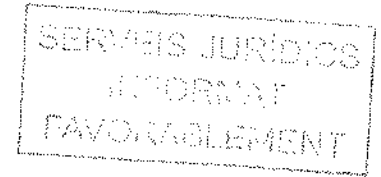
Les persones propietàries dels animals de família poden sol·licitar-ne el sacrifici immediat al Centre Sanitari, després de justificar-ne documentalment les causes.

Article 60. Recollida de cadàvers i restes d'animals de família

Correspon al Centre Sanitari Municipal, per si mateix o mitjançant una altra forma de gestió, recollir els cadàvers i les restes d'animals de família, per iniciativa pròpia o a instància de particulars, autoritats, organismes o institucions. Aquesta recollida s'ha d'efectuar de forma que impedeixi la contaminació del personal afecte al servei, i en tot cas en bosses o recipients precintats.

Els qui tinguin coneixement de l'existència d'un cadàver o de restes d'animals ho han de comunicar personalment o telefònicament al Centre Sanitari Municipal o a la Policia Local, i facilitar les dades necessàries per a localitzar-los i recollir-los de forma immediata.

CAPÍTOL VI
De l'observació sanitària

Article 61. Condicions per a la disposició dels animals per a l'observació tecnicosanitària

El Centre Sanitari Municipal presta els serveis sanitaris derivats de la tinença d'animals reflectits a la present Ordenança.

En cap cas accepta el dipòsit d'animals per a observació tecnicoveterinària que no hagi estat disposada pels serveis veterinaris oficials o per la direcció facultativa del Centre, la qual cosa s'ha d'acreditar en formalitzar-ne el dipòsit mitjançant certificat o informe emès per aquests.

Article 62. Transcorregut el termini d'observació

Un cop transcorregut el termini d'observació dictat pels serveis veterinaris municipals, la direcció facultativa del Centre Sanitari Municipal, resolució judicial o d'autoritat competent, la persona propietària o posseïdora disposa de quaranta-vuit hores per a retirar l'animal. Si no el retira en aquest darrer termini l'animal es considera abandonat als efectes prevists als articles 48 i 49 de la present Ordenança.

Si l'animal presenta evidència clínica d'alguna encefalopatia que indueixi a sospitar que pateix hidrofòbia, ha de ser retingut al Centre com a mesura profilàctica i s'han d'informar tot d'una d'aquesta circumstància els serveis veterinaris competents del Govern de les Illes Balears.

S'ha d'aplicar el mateix criteri si la circumstància a què es refereix el paràgraf anterior es dona en els supòsits que preveu l'article 51 de la present Ordenança.

TÍTOL IV
Associacions per a la defensa i la protecció dels animals

Article 63. Associacions incloses.

Tenen la consideració d'associacions per a la defensa i la protecció dels animals les que estiguin legalment constituïdes, sense ànim de lucre, que tinguin com a finalitat concreta la protecció i la defensa dels animals i que estiguin inscrites al Registre de societats col·laboradores de l'òrgan competent del Govern de les Illes Balears. La seva regulació ve determinada per les disposicions reglamentàries autonòmiques.

L'Ajuntament ha de col·laborar, en la mesura de les seves possibilitats, amb les associacions a què fa referència el paràgraf anterior.

Article 64.-Establiment de convenis de col·laboració

Les esmentades associacions poden convenir amb l'Ajuntament la realització de determinades funcions:

1. Recollir animals vagabunds, perduts o abandonats, com també els entregats pels seus amos, que han de classificar en les mateixes categories que estableix l'article 48, categoria C.

2. Usar els albergs per als dipòsits d'animals durant els períodes establerts a l'article 57, en els supòsits que siguin d'aplicació.
3. Donació de tercers o sacrifici eutanàsic dels animals. A aquest efecte, s'ha de comunicar a la conselleria competent en agricultura i ramaderia el canvi de titularitat o la baixa de l'animal, per a la corresponent modificació del Registre d'identificació d'animals de companyia de les Illes Balears.
4. Realitzar campanyes de divulgació, conscienciació i informatives, sobre la convivència responsable en els centres escolars; campanyes de conscienciació i socialització que eviti l'abandonament i el maltractament d'animals; i campanyes de suport el sacrifici o d'animals.

TÍTOL V Dels gravàmens

Article 65. Pagament de taxes i preus públics

Les persones propietàries i posseïdores d'animals, com també els titulars de les activitats detallades en la present Ordenança, estan obligats a pagar les taxes i els preus públics establerts a les ordenances fiscals.

TÍTOL VI De les infraccions i les sancions

Article 66. Responsabilitats

1. Les accions i/o les omissions que infringeixin el que preveu la present Ordenança generen responsabilitat de naturalesa administrativa, sense perjudici de l'exigible a la via penal, civil o d'un altre ordre en què puguin incórrer.
2. El personal facultatiu a què es refereix l'article 32 del Reglament de serveis del Centre Sanitari Municipal té la consideració d'agent de l'autoritat. Per tant, els fets que constati tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels seus drets o interessos puguin assenyalar o aportar els administrats.
3. Les infraccions a què es refereix el present títol es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 67. Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

- a. Les descrites com tals a l'article 91.1 del Decret 56/1994, de 13 de maig, de la CAIB, o la normativa que el substitueixi.
- b. L'incompliment de les disposicions de la present Ordenança que estiguin relacionades amb les relacions de convivència d'interès local i de l'ús dels serveis, equipaments, infraestructures, instal·lacions i espais públics del municipi de Palma, en el cas que no es prevegin a la legislació de la CAIB, ni es tipifiquin com a greus o molt greus en aquesta Ordenança.

Article 68. Infraccions greus

Són infraccions greus:

- a. Les descrites com a tals a l'article 91.2 del Decret 56/1994, de 13 de maig, de la CAIB, o la normativa que el substitueixi.
- b. 1. Les infraccions descrites a l'apartat b de l'article anterior quan hi concorri l'agreujant de reincidència.
2. Les vulneracions relacionades amb les relacions de convivència d'interès local i de l'ús dels serveis, equipaments, infraestructures, instal·lacions i espais públics del municipi de Palma, concretament:
- les vulneracions dels articles 6.10, 11, 18, 19.3.d), 19.3.e), 29, 31, 32 i 35, 40 de la present Ordenança,
 - Per raons de salut pública, la presència de qualsevol animal, domesticat o no, als areners i les àrees destinades a jocs infantils dels parcs i els espais lliures urbans.
 - Els anuncis de particulars a les vies i els espais públics per a la cria i/o venda, o qualsevol transacció dels seus animals de família.
 - Les molèsties a veïns quan aquestes siguin reiterades i contínues en el temps.

Article 69. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

- a. Les descrites com a tals a l'article 91.3 del Decret 56/1994, de 13 de maig, de la CAIB, o la normativa que el substitueixi.
- b. Les infraccions descrites a l'apartat b de l'article anterior quan hi concorri l'agreujant de reincidència.
- c. Les infraccions descrites als articles 5, 18, 19.3.a), 19.3.b), 19.3.c) i 19.3.f) pel que fa al tracte dels animals, sense perjudici del seu trasllat a l'autoritat judicial.

Article 70. Sancions

1. Les infraccions tipificades en la normativa autonòmica es sancionaran d'acord a les seves pròpies disposicions.
2. Les infraccions tipificades de forma complementària a la normativa autonòmica a què es refereixen els articles anteriors es corregeixen aplicant les següents sancions, d'acord amb els paràmetres de l'article 141 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local:

Infraccions lleus, multa de 60 a 750€

Infraccions greus, multa de 750,01 a 1.500 €

Infraccions molt greus, multa de 1.500,01 a 3.000 €

Amb caràcter voluntari, les corresponents sancions econòmiques poden condonar-se amb activitats substitutives que, a l'efecte, estableix la Batllia, les quals en cap cas poden atemptar contra la dignitat de la persona. El límit màxim de quantia econòmica que pot ser objecte de condonació és de 300 €.

2. Per a graduar les sancions, hom s'ha d'ajustar, en funció de la tipificació d'aquestes, als criteris establerts per l'article 92.2 del Decret 56/1994, de 13 de maig, de la CAIB, o de normativa que el substitueixi, i pel Reglament del règim jurídic del procediment general sancionador municipal.

Així mateix, s'ha de considerar de forma específica, i per a graduar la sanció aplicable a la infracció, el fet de realitzar el curs de reciclatge previst al Decret municipal, que fa referència a les commutacions de sancions, amb anterioritat a la formulació de la proposta de resolució del procediment sancionador instruit a l'efecte.

A la proposta de resolució de l'expedient sancionador s'ha de justificar expressament la concurrència i l'aplicació dels esmentats criteris. D'altra banda, la resolució de l'expedient pot implicar la retirada de l'animal o els animals.

Article 71. Mesures cautelars i complementàries

Sense perjudici de les facultats sancionadores a què es refereix el present títol, l'Administració municipal ha d'adoptar les mesures cautelars i complementàries necessàries per a corregir les anomalies que es produeixin per a garantir les adequades condicions mínimes de seguretat i sanitat de les persones i els béns, públics o privats.

Constitueix una mesura cautelar i complementària, a aquests efectes:

a. El segrest d'animals, tan derivat de l'incompliment de les prescripcions de la present Ordenança, de normes de seguretat, de sanitat i mediambientals, com de les actuacions que, per qualsevol causa i en l'exercici de les seves funcions, realitzin les autoritats judicials, governatives o sanitàries.

L'exercici de la mesura complementària, que pot tenir o no l'origen en un procediment sancionador, s'ha d'ajustar al que estableix l'article 10 del Reglament de serveis del Centre Sanitari Municipal i en el marc del compliment de les disposicions normatives.

b. El rescabament dels danys i els perjudicis causats.

c. L'assumpció dels costos derivats dels possibles actuacions realitzades pels serveis municipals

Article 72. Relació amb d'altres normatives

1. Les infraccions que per la seva naturalesa, repercussió o efectes estiguin regulades i tipificades a normes de sanitat, defensa dels consumidors i usuaris, ordenament urbanístic i de la construcció, animals de família, circulació viària, activitats i la resta de normativa sectorial són sancionades per part de l'autoritat d'acord amb la normativa que correspongui atesos el rang, la major gravetat de la infracció i la sanció, i la major importància del bé protegit.

2. Es consideren actuacions infractores independents les que, formant part d'un conjunt infractor complex, no incideixen en el tipus de la infracció dominant segons el paràgraf anterior, en la seva qualificació o en la seva sanció.

Article 73. Responsabilitat

Són responsables de les infraccions expressades al present títol les persones físiques o jurídiques, com també les comunitats de béns i similars, que per acció o omissió hagin participat en la comissió del fet infractor per qualsevol títol i els qui es qualifiquen com a tals a la present Ordenança.

Són responsables en concepte d'autoria els qui han comès directament o indirecta el fet infractor, els qui hagin donat ordres o instruccions pel que fa al cas, els qui se n'hagin beneficiat i els qui es defineixin com a tals en el context de la present Ordenança.

En cas de pluralitat de responsables, la responsabilitat és solidària.

Article 74. Potestat sancionadora

1. La competència i el procediment per a exercir la potestat sancionadora s'ha d'ajustar al que estableix el Reglament del règim jurídic del procediment general sancionador municipal i/o el Reglament de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà de la CAIB (Decret 56/94, de 13 de maig), segons correspongui aplicar d'acord amb el disposat en els articles 67, 68 i 69.

2. La prescripció de les infraccions i les sancions es regeix que estableix l'article 54.1 de la Llei 1/1992, de 8 d'abril, de Protecció dels animals que viuen en l'entorn humà i l'article 97 del Decret 56/1994, pel que fa a les infraccions tipificades en la normativa autonòmica i al que disposa la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú, per a les tipificades de forma complementària en aquesta ordenança.

Article 75. Terminis i prescripcions

1. La persona o les persones responsables de l'incompliment de la present Ordenança estan obligades, a més de pagar la sanció corresponent, a complir les mesures imposades, restaurar el bé protegit, reemborsar els costos de les actuacions realitzades i rescabalar pels danys i els perjudicis que s'hagin pogut causar a l'Administració i/o a tercers.

2. Si transcorre el termini concedit per a executar les actuacions correctores sense que s'hagin realitzat degudament, l'Ajuntament pot executar-les subsidiàriament, a costa del responsable.

3. La prescripció d'infraccions i sancions no afecta l'obligació de restaurar la realitat física alterada, ni la d'indemnitzar pels danys i els perjudicis causats.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA 1a

Des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança, totes les persones propietàries o posseïdores que es trobin en situació d'incompliment del que disposa l'article 5 en el moment d'entrada en vigor de l'ordenança, disposen d'un termini per a l'adaptació a les limitacions establertes a l'article. Perquè sigui possible la consideració d'aquest termini d'adaptació, les persones propietàries o posseïdores han de comunicar als serveis municipals competents el nombre d'animals que conviuen al mateix habitatge, dins dels sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta ordenança, als efectes de coneixement, valoració de la idoneïtat i determinació del termini necessari per a l'adaptació per part dels serveis tècnics municipals, termini que s'ajustarà a la realitat de l'edat i expectatives de vida dels animals.

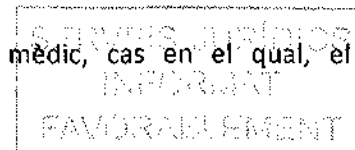
DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA 2a

Des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança, totes les persones propietàries o posseïdores que es trobin en situació d'incompliment del que disposa l'article 6 epígraf 6 en el moment que comenci la vigència de l'ordenança, disposen d'un termini d'un any per a l'adaptació a aquesta disposició relativa a l'esterilització dels cans adults. L'incompliment del que disposa l'article 6.6. , només podrà ser justificat mitjançant certificació de facultatiu veterinari que determini que existeix impossibilitat de realitzar l'acte quirúrgic per raó de risc motivat en l'animal.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA 3a

Des de l'entrada en vigor d'aquesta Ordenança, les persones propietàries o posseïdores de coloms missatgers que tinguin els seus colomers en zones urbanes de Palma disposen del termini màxim de tres anys, sempre que ho notifiquin a l'Ajuntament quan se n'iniciï la vigència d'aquesta ordenança, per a desmantellar les instal·lacions i desallotjar els coloms de què es disposava, la qual cosa s'ha d'acreditar davant aquest Ajuntament. Aquest termini màxim no és d'aplicació en el cas que, de la tinença dels coloms,

es derivin afectacions a la salut del veïnat, acreditades per facultatiu mèdic, cas en el qual, el desmantellament dels colomers s'ha de fer de forma immediata.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta ordenança, el Govern municipal ha de presentar al Ple municipal, per a la seva aprovació, un calendari participat amb les associacions i els col·lectius per a la defensa i la protecció dels animals, per tal de:

1. Actualitzar el Reglament de funcionament de Son Reus amb la inclusió dels següents protocols:
 - a) El Reglament de funcionament de les colònies felines
 - b) El protocol d'eutanàsia.
 - c) El protocol per a tendre animals víctimes o implicats en accidents.
 - d) El protocol o conveni amb els serveis socials municipals per atendre els animals de persones sense sostre o desnonades.
2. Iniciar el procediment de Carta de Serveis de Son Reus.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. En tot el que no preveu la present Ordenança hom s'ha d'ajustar al que disposa la normativa de règim local, d'activitats, de protecció d'animals que viuen a l'entorn humà i qualssevol altres disposicions de caràcter general, autonòmic i/o municipal que hi resultin d'aplicació.

Segona. Queden derogades les normes municipals d'igual o inferior rang que s'oposin a la present Ordenança o que continguin disposicions relatives a matèries que s'hi regulen, i expressament:

- El Decret de batllia núm. 382, de 29 de gener de 1980, que regula l'ordenació de la lluita contra la ràbia.
- El Decret de batllia núm. 7195 de data 21 de maig de 2004 que Designa la Plaça d'Espanya, com a lloc de la via pública, autoritzat temporalment, per a l'alimentació de coloms.
- Bans de la Batllia relatius a la tinença i la circulació d'animals.
- L'Ordenança per a la inserció dels animals de companyia a la societat urbana del T.M. de Palma, aprovada per acord del Ple de dia 25 de març de 2004, i modificada pels acords del Ple de 25 de maig de 2009 i 19 d'abril de 2011.

Tercera. Publicar el text íntegre de l'Ordenança modificada al BOIB, per a l'entrada en vigor l'endemà de la publicació, i un cop transcorregut el termini establert a l'art. 65.2 de la Llei 7/85, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de règim local.